

Spørgsmål nr. 9:

»Til brug ved drøftelse i et kommende samråd bedes ministeren oversende udvalget en redegørelse for forskellen, herunder evt. forskellige virkninger for brugere og rettighedshavere mellem tilfælde, hvor de såkaldte flygtige og tilfældige fikseringer ikke anses for omfattet af eksemplarfremsstillingsretten, jf. bemærkningerne til lovforslaget, og tilfælde hvor alle former for fiksering af værker anses for omfattet af eksemplarfremsstillingsretten, men med en undtagelsesbestemmelse for så vidt angår flygtige og tilfældige fikseringer, således som det er foreslået i Kommissionens direktivforslag om ophavsretten i informationssamfundet.«

Svar:

I lovforslagets almindelige bemærkninger side 5, 2. spalte f. anføres følgende om tilfældige og flygtige fikseringer:

»Efter § 2 har ophavsmanden en eneret til at råde over sit værk ved at fremstille eksemplarer af værket og ved at gøre værket tilgængeligt for almenheden. Som eksemplarfremsstilling anses alle former for varig eller midlertidig fiksering af værket, herunder overførelse på en indretning, som kan gengive det, jf. § 2, stk. 2. Også eksemplarfremsstilling i digital form omfattes af eneretten. Fikseringen af værket må dog have en vis selvstændig karakter. Rent flygtige og tilfældige fikseringer, der finder sted som led i en sammenhængende teknisk proces, og som er accessoriske i forhold til det endelige resultat, fx skærmvisning af et digitalt værk, kan efter ministeriets opfattelse ikke anses som eksemplarfremsstilling.

I forbindelse med lovforslagets forberedelse har blandt andet Samrådet for Ophavsret, IFPI Danmark, Foreningen af Danske Spillefilmproducenter, Producenterne og Multi Medie Foreningen gjort gældende, at også de nævnte flygtige og tilfældige fikseringer bør anses for omfattet af retten til eksemplarfremsstilling. Det anføres blandt andet, at tekniske kopier, som automatisk opstår i en computers hukommelse i forbindelse med konsultering, fx ved skærmvisning, af et digitalt værk, lovligt kan fremstilles med støtte i undtagelsesbestemmelsen i lovens § 36 om nødvendig kopiering i forbindelse med lovlig brug af edb-programmer, databaser og andre værker i digitaliseret form. Efter organisationernes opfattelse må dette tages som udtryk for, at den grundlæggende eksemplarfremsstillingsret i lovens § 2 omfatter enhver

midlertidig eksemplarfremsstilling, herunder også de nævnte automatiske og flygtige digitale lagringer.

Kulturministeriet kan ikke være enig i de fremførte synspunkter. Ministeriet finder, at det vil være at strække ophavsretten for vidt, såfremt eneretten til eksemplarfremsstilling også skulle gælde i situationer, hvor det udelukkende drejer sig om mulighederne for ved gennemsyn eller spredt læsning af et digitalt værk, fx på et bibliotek, at gøre sig bekendt med indholdet af et værk, som iøvrigt lovligt er bragt på markedet eller på anden måde lovligt er gjort tilgængeligt for almenheden. Efter ministeriets opfattelse bør eneretten principielt ikke omfatte automatiske og flygtige teknisk betonedede lagringer, som måtte forekomme i forbindelse med sådanne konsultationsprocesser. De nævnte lagringer bør frit kunne foretages og ikke være afhængige af, om forholdet er dækket af undtagelsesbestemmelser i loven, som fx § 36 om brugskopiering m.v. Det bemærkes, at der på den diplomatiske konference i 1996 inden for WIPO ikke kunne opnås enighed om, at eksemplarfremsstillingsretten internationalt skulle udstrækkes til også at omfatte sådanne flygtige og tilfældige fikseringer.«

I Europa-Kommissionens direktivforslag af 10. december 1997 om ophavsret i informationssamfundet er flygtige og tilfældige fikseringer omfattet af reproduktionsretten i artikel 2, men samtidig undergivet en obligatorisk undtagelse i artikel 5, stk. 1. Undtagelsen og den tilknyttede præambelbetragtning har følgende ordlyd:

Artikel 5, stk. 1.

»Midlertidige reproduktionshandlinger efter artikel 2, der indgår i en teknisk proces, der udelukkende har til formål at muliggøre brug af et værk eller en anden frembringelse, og som ikke har selvstændig økonomisk værdi, er undtaget fra den i artikel 2 nævnte ret.«

Betragtning nr. 23

»Med hensyn til eneretten til reproduktion er det nødvendigt, at der gælder en undtagelse for så vidt angår visse midlertidige reproduktionshandlinger, der udføres som led i en teknisk proces og er en konsekvens deraf, og som udelukkende foretages med henblik på at muliggøre anvendelse af beskyttede frembringelser, og som ikke har selvstændig økonomisk værdi; under disse forhold dækker denne undtagelse